

Instituce filosofické / Filosofie a instituce

Filosofování může žít i bez institucí, ale instituce mohou za určitých podmínek být významnou pomocí pro lepší a výkonnější filosofování. Že se filosofie může obejít bez institucionální opory a podpory, ukázali již mnozí filosofové, a nikoli jen ti nejmenší. Naproti tomu bez čeho filosofování dost dobře žít nemůže, je kontakt s jinými filosofy, zejména pak navazování (zejména kritické) na jiné myslitele, třeba i starší, již neživé. A tady zase mohou instituční prostředky být významnou pomocí, neboť k dílům jak současných, tak starších i nejstarších filosofů se můžeme nejlépe dostat třeba v knihovnách (což mohou být sice i knihovny soukromé, ale v nesrovnatelně větším rozsahu knihovny veřejné). Stále je ovšem nezbytné pamatovat, že instituce (a instituty) mají jakousi „vrozenou“ tendenci k emancipaci a přebírání nepatřičných a často značně škodlivých funkcí a kompetencí, takže neustálá bedlivost a kontrola jsou naprosto nezbytné (většinou je nutné je formulovat do jakýchsi kodexů na způsob „záklon“ a „pravidel“; to ostatně platí také pro formální logiku).

(Písek, 130716-3.)